

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

zootehniei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează creșterea și exploatarea, ameliorarea, reproducția și alimentația, conservarea resurselor genetice la speciile de animale de interes zootehnic, precum și conservarea patrimoniului zoopastoral, având ca scop realizarea următoarelor obiective:

- a) creșterea și ameliorarea genetică a populațiilor de animale și a altor specii de interes zootehnic;
- b) conservarea fondului genetic al speciilor autohtone și menținerea diversității genetice a populațiilor de animale și a altor specii de interes zootehnic;
- c) respectarea normelor de protecție a mediului, de sănătate publică și a normelor sanitar-veterinare în vigoare;
- d) îmbunătățirea calității produselor de origine animală, rentabilității și competitivității pe piață a producției realizate;
- e) garantarea unui nivel superior de calitate al hranei pentru animale prin care să se asigure conversia optimă a resurselor nutritive în produse de origine animală;
- f) asigurarea alinierii la standardele internaționale.

Art. 2. — Dispozițiile prezentei legi se aplică, în vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 1, crescătorilor de animale din următoarele specii: taurine, bubaline, ovine, caprine, ecvidee, suine, iepuri, animale de blană, canide, feline, precum și crescătorilor de păsări, pești și viermi de mătase.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale elaborează, promovează și coordonează politicile

pentru întreaga activitate din domeniul zootehnic, prin autoritatea competentă a statului în zootehnie.

Art. 4. — În înțelesul prezentei legi, crescătorii speciilor de interes zootehnic sunt persoanele fizice și juridice care dețin speciile prevăzute la art. 2, înscrise în Registrul agricol, în Registrul național al exploatațiilor, în Sistemul de identificare și înregistrare a ecvideelor și/sau în altă bază de date de interes național recunoscută de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.

Art. 5. — În sensul prezentei legi, definițiile termenilor și expresiilor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

CAPITOLUL II

Creșterea și exploatarea animalelor

Art. 6. — (1) Creșterea și exploatarea animalelor reprezintă activitatea desfășurată de crescătorii de animale sau de alte specii de interes zootehnic, indiferent de statutul juridic al acestora, în scopul obținerii de produși și produse de origine animală.

(2) Activitatea de creștere a animalelor sau a altor specii de interes zootehnic se realizează în exploatații de animale înscrise în Registrul național al exploatațiilor, în Sistemul de identificare și înregistrare a ecvideelor, în Registrul agricol și/sau în altă bază de date națională recunoscută de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(3) În alegerea sistemelor de creștere și a tehnologiilor de exploatare, crescătorii de animale sunt obligați să respecte legislația privind protecția mediului și normele sanitar-veterinare în vigoare.

Art. 7. — Societățile de ameliorare/Exploatațiile de ameliorare și asociațiile/organizațiile crescătorilor de animale sunt recunoscute de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin autoritatea competentă a statului în zootehnie, ca parteneri în elaborarea politicilor, strategiilor, a programelor de creștere și a politicilor pe produs.

Art. 8. — (1) În scopul evidențierii statistice, al apărării sănătății, stabilirii valorii genetice, înregistrării, deplasării, etichetării și al valorificării efectivelor de animale sunt obligatorii identificarea și înregistrarea tuturor animalelor din speciile de interes zootehnic, în conformitate cu prevederile legislației Uniunii Europene.

(2) Identificarea și înregistrarea animalelor constituie responsabilitatea crescătorilor de animale și se efectuează conform legislației în vigoare, în funcție de specie.

Art. 9. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, autoritatea competentă a statului în zootehnie și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, împreună cu Institutul Național de Statistică, asigură un sistem informațional statistic privind cunoașterea evoluției efectivelor de animale și organizează recensăminte ale animalelor la toți deținătorii de animale.

Art. 10. — Crescătorii de animale de interes zootehnic au obligația de a respecta prevederile legislației Uniunii Europene și naționale privind alimentația animalelor.

Art. 11. — Crescătorii de animale de interes zootehnic au obligația de a respecta aplicarea normelor sanitar-veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor și de zooigienă.

CAPITOLUL III

Alimentația animalelor

Art. 12. — (1) Alimentația animalelor pentru speciile de interes zootehnic, în înțelesul prezentei legi, este o activitate zootehnică de interes major prin care se asigură nutrienții necesari pentru asigurarea funcțiilor vitale și producție.

(2) Resursele nutritive, denumite în continuare furaje, includ totalitatea produselor vegetale, animale, minerale și de sinteză care, prin folosirea în hrana animalelor, asigură desfășurarea normală a funcțiilor vitale și valorificarea potențialului de producție și reproducție al acestora.

(3) Animalele trebuie să primească hrană corespunzător vârstei, categoriei și speciei acestora, să le fie administrată în cantitate suficientă pentru a le menține într-o stare bună de

sănătate și a le satisface necesitățile nutritive astfel încât să își exprime potențialul productiv.

(4) În sensul prezentei legi, activitățile privind alimentația animalelor se referă la:

- a) producerea, recoltarea, depozitarea, conservarea, prelucrarea și valorificarea materiilor prime furajere;
- b) fabricarea, comercializarea și utilizarea hranei pentru animale din producția internă, comerț intracomunitar sau din import;
- c) îmbunătățirea productivității și calității pajiștilor permanente și folosirea lor rațională prin pășunat, încărcare optimă, rotație și cosit conform amenajamentelor pastorale, cu menținerea biosecurității, biodiversității și protecției mediului.

Art. 13. — (1) Cerințele nutriționale minime pe specii și categorii, precum și valoarea nutritivă a materiilor prime pentru furaje se stabilesc prin norme elaborate de unitățile de cercetare în domeniul nutriției animalelor și autoritatea competentă a statului în zootehnie și se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Materiile prime din furajele pentru animale trebuie să corespundă cel puțin parametrilor nutriționali stabiliți de instituțiile prevăzute la alin. (1).

(3) Furajele trebuie să corespundă parametrilor de siguranță stabiliți prin norme ale Uniunii Europene și ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Rațiile furajere trebuie să asigure manifestarea potențialului genetic exprimat în performanțe de producție maxime, fără însă a afecta funcțiile vitale și sănătatea organismului animal.

Art. 14. — (1) Controlul unităților care produc, depozitează, colectează, transportă, procesează,

intermediază, comercializează, importă, exportă hrana pentru animale este efectuat de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Controlul respectării rațiilor furajere se efectuează de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.

Art. 15. — Controlul implementării amenajamentelor pastorale conform legislației în vigoare se efectuează de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.

Art. 16. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 21¹—21⁶ din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Domeniilor Statului încheie contracte de concesiune/ închiriere/ arendare, după caz, a terenurilor cu destinație agricolă, libere de contract, prin atribuire directă, în condițiile legii, cu crescătorii de animale, persoane fizice sau persoane juridice, care nu dispun de terenuri cu destinație agricolă concesionate/ arendate/ închiriate, din următoarele specii: taurine, bubaline, ovine, caprine, suine, precum și cu crescătorii de păsări.

(2) Consiliile județene și unitățile administrativ-teritoriale, care dețin în proprietate publică/privată sau în administrare terenuri cu destinație agricolă, libere de contract, încheie contracte de concesiune/închiriere/arendare, după caz, prin atribuire directă, în condițiile legislației în vigoare, cu crescătorii de animale prevăzuți la alin. (1).

(3) Procedurile de concesiune/închiriere/arendare pentru crescătorii de animale prevăzuți la alin. (1) se aplică cu prioritate în prima sesiune, iar suprafețele destinate crescătorilor de animale sunt stabilite de concedent/locator înainte de concesiune/ închiriere/ arendare; în situația existenței mai multor cereri de concesiune/închiriere/arendare pe aceeași unitate de suprafață se aplică obligatoriu procedura concurențială.

(4) În vederea concesiunii/închirierii/arendării, după caz, crescătorii de animale, persoane fizice sau persoane juridice, trebuie să asigure încărcătura optimă de minimum 0,3 UVM/ha și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă vechime în creșterea animalelor de cel puțin 5 ani dovedită cu înscrierea animalelor în Registrul național al exploatațiilor și Registrul agricol al unității administrativ-teritoriale unde se află terenurile cu destinație agricolă, cu excepția tinerilor fermieri crescători de animale;

b) să aibă sediul/punctul de lucru sau domiciliul dovedit cu acte de proprietate/înscrieri de la registrul comerțului sau documente de identitate pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află terenurile cu destinație agricolă.

(5) În situația în care crescătorii de animale prevăzuți la alin. (4) nu asigură încărcătura optimă de minimum 0,3 UVM/ha, concesiunea/închirierea/arendarea, după caz, se va încheia cu crescătorii de animale cu sediul/punctul de lucru sau domiciliul dovedit pe raza județului.

(6) Prevederile alin. (1), (2) și (4) nu sunt incidente asupra procedurilor privind crescători de animale

beneficiari ai prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Schimbarea categoriei de folosință, precum și a destinației de utilizare a terenurilor agricole de către crescătorii de animale prevăzuți la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (2) lit. d) și cu nulitatea absolută a contractului de concesiune/ închiriere/ arendare.

(8) Constatarea încălcării prevederilor alin. (7) se face de către concedent/locator sau de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin direcțiile agricole județene și a municipiului București, care au obligația ca în maximum 3 zile să o aducă la cunoștința concedentului/locatorului.

CAPITOLUL IV

Ameliorarea animalelor

Art. 17. — Ameliorarea animalelor este o activitate cu caracter prioritar în strategia dezvoltării zootehniei, care se realizează prin lucrări de selecție și reproducție dirijată în rasă pură, hibridare și prin încrucișare.

Art. 18. — (1) Ameliorarea în rasă pură se realizează pe baza registrelor genealogice și a programelor de ameliorare întocmite în conformitate cu legislația în vigoare de către societăți de ameliorare recunoscute de autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(2) Înființarea și menținerea registrelor genealogice se realizează conform regulamentelor de organizare și funcționare a registrelor genealogice, întocmite de societățile de ameliorare recunoscute de autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(3) Ameliorarea în rasă pură are scopul menținerii purității rasei și perfecționării rasei în generații succesive, în acord cu obiectivele programelor de ameliorare, pentru realizarea progresului genetic.

Art. 19. — (1) Ameliorarea prin încrucișare se realizează pe baza registrelor zootehnice și a programelor de ameliorare întocmite în conformitate cu legislația în vigoare de către exploatațile de ameliorare recunoscute de autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(2) Înființarea și menținerea registrelor zootehnice se realizează conform regulamentelor de organizare și funcționare, întocmite de exploatațile de ameliorare recunoscute de autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(3) Ameliorarea prin încrucișare are scopul obținerii de animale cât mai productive, prin valorificarea potențialului genetic al diferitelor rase compatibile pentru încrucișare, pentru realizarea progresului genetic.

Art. 20. — (1) Coordonarea și controlul activității de ameliorare sunt exercitate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(2) Atribuțiile autorității competente a statului în domeniul ameliorării animalelor se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21. — Organizarea și desfășurarea activității de ameliorare și reproducție a animalelor se realizează în conformitate cu legislația Uniunii Europene și cu cea națională.

Art. 22. — (1) Lucrările de selecție sunt efectuate de către societățile de ameliorare și/sau exploatațiile de ameliorare. Acestea pot încredința unei părți terțe autorizate activități specifice legate de gestionarea programelor de ameliorare, inclusiv testarea performanțelor și evaluarea genetică, în conformitate cu legislația Uniunii Europene și cu cea națională.

(2) Datele obținute în urma efectuării lucrărilor de selecție sunt colectate în baze de date administrate de către societățile de ameliorare și/sau exploatațiile de ameliorare recunoscute de autoritatea competentă a statului în zootehnie.

(3) Datele prevăzute la alin. (2) se raportează în Baza națională de date a autorității competente a statului în zootehnie.

(4) Testarea performanțelor și evaluarea genetică se realizează de către societăți de ameliorare, exploatații de ameliorare sau părți terțe desemnate de acestea în conformitate cu reglementările centrelor de referință ale Uniunii Europene și ale Comitetului Internațional pentru Controlul Performanțelor la Animale (ICAR) și vor fi detaliate în programul de ameliorare depus spre aprobare.

Art. 23. — (1) Pentru plata serviciilor din domeniul ameliorării animalelor, crescătorii de animale beneficiază de ajutoare de stat, acordate în concordanță cu legislația Uniunii Europene și care se aprobă prin lege.

(2) Susținerea financiară a efectivelor din populațiile de animale și a efectivelor altor specii de interes zootehnic cuprinse în fermele de elită se realizează prin măsuri de sprijin inițiate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin autoritatea competentă a statului în zootehnie.

Art. 24. — (1) Recunoașterea societăților de ameliorare, exploatațiilor de ameliorare și aprobarea programelor de ameliorare se realizează de către autoritatea competentă a statului în zootehnie, în conformitate cu legislația Uniunii Europene.

(2) Autoritatea competentă a statului în zootehnie evaluează și aprobă programele de ameliorare depuse de o societate de ameliorare/exploatație de ameliorare numai dacă sunt îndeplinite următoarele aspecte:

a) acestea urmăresc unul sau mai multe din următoarele obiective:

1. ameliorarea rasei/liniei/hibridului;
2. conservarea rasei/liniei;
3. crearea unei noi/unui nou rase/linii/hibrid;

4. reconstituirea unei rase;

b) descriu în detaliu obiectivele ameliorării;

c) respectă cerințele prevăzute de legislația în vigoare în domeniul ameliorării.

(3) Autoritatea competentă a statului în zootehnie care a recunoscut o societate de ameliorare poate refuza aprobarea unui program de ameliorare dacă programul de ameliorare al societății în cauză riscă să compromită un program de ameliorare desfășurat de o altă societate pentru aceeași rasă, care a fost deja aprobat, în ceea ce privește cel puțin unul dintre următoarele aspecte:

a) caracteristicile esențiale ale rasei sau principalele obiective ale programului de ameliorare;

b) conservarea rasei sau a diversității genetice din cadrul acelei rase;

c) în cazul unei rase pe cale de dispariție sau al unei rase autohtone care nu este întâlnită frecvent.

(4) în sensul prevederilor alin. (3), autoritatea competentă a statului în zootehnie ia în considerare următoarele aspecte:

a) numărul programelor de ameliorare aprobate deja pentru rasa respectivă;

b) mărimea populațiilor de reproducție cuprinse în aceste programe de ameliorare.

(5) Societățile de ameliorare/Exploatațiile de ameliorare recunoscute au obligația realizării lucrărilor de selecție, înființării și actualizării permanente a bazelor de date, certificării originii animalelor și eliberării certificatelor zootehnice pentru animalele cuprinse în programul de ameliorare propriu.

(6) în cazul în care o societate de ameliorare/exploatație de ameliorare își încetează activitatea sau i s-a retras recunoașterea, aceasta are obligația să predea autorității competente a statului în zootehnie baza de date și toate documentele deținute referitoare la evidența animalelor.

(7) În vederea protejării informațiilor obținute în urma efectuării lucrărilor de selecție realizate de societățile și exploatațiile de ameliorare recunoscute, autoritatea competentă a statului în zootehnie va dezvolta și gestiona o bază națională de date.

CAPITOLUL V

Reproducția animalelor

Art. 25. - (1) Procesul de reproducție a animalelor are ca obiect principal utilizarea rațională a materialului de reproducție ameliorat genetic, în scopul reluării ciclurilor de producție și al transmiterii progresului genetic rapid și eficient.

(2) Activitatea de reproducție a animalelor se organizează și se desfășoară prin însămânțare artificială, transfer de embrioni și/sau montă naturală autorizată.

(3) Crescătorii de animale sunt liberi să aleagă pentru efectivele proprii unul dintre sistemele de reproducție prevăzute la alin. (2).

Art. 26. — (1) Materialul biologic provenit de la animale de reproducție de rasă pură se colectează, se prelucrează și se depozitează, după caz, într-un centru de colectare sau centru de depozitare a materialului seminal, de către o echipă de colectare sau producere de embrioni autorizată pentru comerțul în cadrul Uniunii Europene, în conformitate cu legislația Uniunii Europene în vigoare.

(2) Centrele de colectare și centrele de depozitare a materialului seminal, precum și centrele de colectare sau de producere a embrionilor sunt autorizate zootehnic de către autoritatea competentă a statului în zootehnie conform procedurilor aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Materialul biologic utilizat la însămânțări artificiale se distribuie în conformitate cu procedurile prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritatea competentă a statului în zootehnie poate autoriza colectarea, prelucrarea și depozitarea în scopul utilizării pe teritoriul său a materialului biologic provenit de la animale de reproducție de rasă pură de către un centru de colectare sau de depozitare, un centru de depozitare de embrioni, o echipă de colectare sau producere de embrioni sau de către personal cu calificări specifice autorizat în conformitate cu procedurile prevăzute la alin. (2).

Art. 27. — (1) Operațiunea tehnică de însămânțare artificială se execută de către prestatori de servicii, autorizați prin recunoașterea calificării profesionale în meseria/ocupația de operator însămânțări artificiale la animale de către autoritatea competentă a statului în zootehnie, conform procedurilor aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), medicii veterinari care execută operațiunea tehnică de însămânțare artificială sunt atestați de către Colegiul Medicilor Veterinari și sunt autorizați de către autoritatea competentă a statului în zootehnie, conform legislației în vigoare.

(3) Certificatele de calificare, absolvire sau competențe profesionale în meseria/ocupația de operator însămânțări artificiale la animale se obțin după absolvirea cursurilor specifice în cadrul unui centru de formare sau centru de competențe profesionale autorizat, conform legislației în vigoare.

Art. 28. — Reproducătorii și materialul biologic provenit din comerțul intracomunitar și/sau importul din țări terțe se aprobă de către autoritatea competentă a statului în zootehnie, la propunerea societăților/exploatațiilor de ameliorare, precum și a centrelor de colectare și depozitare a materialului seminal, cu respectarea legislației sanitar-veterinare.

Art. 29. — Biotehnologia transferului de embrioni și manipulările genetice efectuate cu caracter experimental sunt de competența institutelor de cercetări științifice și de învățământ superior de profil, iar aplicarea în practică se efectuează de către centre de transfer de embrioni autorizate de către autoritatea competentă a statului în zootehnie în conformitate cu procedurile de lucru.

Art. 30. — (1) Activitatea de reproducție prin sistemul de montă naturală autorizată se organizează și se desfășoară în conformitate cu normele tehnice elaborate de către autoritatea competentă a statului în

zootehnie și aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Reproducătorii masculi, indiferent de specie, utilizați la montă naturală, sunt autorizați de către autoritatea competentă a statului în zootehnie dacă îndeplinesc performanțele minime stabilite prin programele de ameliorare și cerințele sanitar-veterinare în vigoare.

(3) Consiliile locale și alte entități interesate organizează și asigură buna funcționare a stațiunilor și punctelor de montă, conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL VI

Conservarea raselor autohtone de animale

Art. 31. — (1) Sunt considerate rase autohtone acele rase de animale care s-au format în condiții geoclimatice specifice țării noastre.

(2) Conservarea și menținerea raselor de animale autohtone în pericol de dispariție se realizează în conformitate legislația Uniunii Europene și cu legislația națională în vigoare.

Art. 32. — Pentru susținerea financiară a raselor de animale autohtone în pericol de dispariție, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin autoritatea competentă a statului în zootehnie, inițiază măsuri de sprijin în conformitate cu prevederile legislației Uniunii Europene și ale legislației naționale în vigoare.

Art. 33. — (1) Păstrarea diversității genetice a animalelor domestice se realizează in situ în ecosistemul lor natural, prin programe de conservare, și ex situ în cadrul Băncii naționale de gene pentru animale și în Centrul național de recoltare, examinare, prelucrare, stocare, însămânțare artificială și biotehnologii de reproducție la specia cabaline.

(2) Autoritatea competentă a statului în zootehnie gestionează la nivel național conservarea și menținerea diversității genetice a populațiilor de animale și a altor specii de interes zootehnic.

CAPITOLUL VII

Atribuții

Art. 34. — (1) Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are următoarele atribuții:

- a) elaborează strategia națională de dezvoltare a zootehniei;
- b) elaborează acte normative privind sprijinul financiar pentru implementarea strategiei de dezvoltare a zootehniei;
- c) sprijină colaborarea cu alte state în domeniul zootehniei;
- d) plătește cotizațiile la organisme internaționale de profil la care este afiliat sau în curs de afiliere și

participă la evenimente organizate de către organismele de profil la care România este afiliată;

e) emite acte normative pentru reglementarea aspectelor tehnice prevăzute în prezenta lege.

(2) Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, autoritatea competentă a statului în zootehnie, cu reprezentare la nivel național prin structurile sale teritoriale, are următoarele atribuții:

a) îndrumă la nivel național activitatea de creștere, ameliorare, exploatare și nutriție conservarea resurselor genetice la speciile de animale de interes zootehnic, conservarea patrimoniului zoopastoral, precum și controlul producătorilor și prim-cumpărătorilor de lapte;

b) efectuează controale oficiale, conform domeniului său de activitate;

c) recunoaște operatorii din domeniul său de activitate;

d) aprobă programele de ameliorare elaborate de către societățile de ameliorare/exploatațiile de ameliorare, urmărește realizarea obiectivelor acestora;

e) întocmește nomenclatorul raselor de animale din România și recunoaște noile creații biologice;

f) efectuează activitatea de formare profesională în domeniul ameliorării și reproducției;

g) aprobă și autorizează reproducătorii masculi;

h) elaborează proceduri pentru a asigura eficiența, imparțialitatea și coerența pentru toate atribuțiile și sarcinile care îi revin în acord cu prevederile prezentei legi;

i) asigură menținerea biodiversității genetice pentru toate speciile de animale, gestionează și dezvoltă banca națională de gene și Centrul național de recoltare, examinare, prelucrare, stocare, însămânțare artificială și biotehnologii de reproducție la specia cabaline;

j) propune acte normative și face propuneri de modificare a actelor normative în vigoare cu privire la domeniul său de activitate;

k) dezvoltă și gestionează o bază națională de date;

l) efectuează teste și analize în laboratoarele proprii pentru domeniul său de activitate;

m) asigură participarea la cursuri de formare, specializare și perfecționare profesională în țară și în străinătate;

n) organizează/participă la manifestări expoziționale și științifice agricole și zootehnice naționale și internaționale;

o) elaborează și redactează publicații tehnice de specialitate privind domeniul său de activitate;

- p) asigură instruirea personalului pentru realizarea în bune condiții a activităților din domeniul zootehnic;
- q) îndeplinește în condițiile stabilite de legislația în vigoare toate prerogativele care decurg din calitatea de autoritate competentă a statului în zootehnie.

CAPITOLUL VIII

Controlul și inspecția oficială a activităților zootehnice

Art. 35. — (1) Autoritatea competentă a statului în zootehnie efectuează controale și inspecții oficiale pentru a asigura verificarea conformității activităților zootehnice cu prezenta lege și alte acte legislative subsecvente.

(2) Controlul și inspecția oficială a activităților zootehnice se planifică în funcție de obiective, activități specifice, termene, reglementări legislative și proceduri.

(3) Controlul și inspecția oficială se efectuează cu regularitate și frecvență corespunzătoare, astfel încât să permită identificarea riscurilor, antecedentelor și neconformităților.

Art. 36. — (1) Controalele și inspecțiile oficiale ale activităților zootehnice se fac în baza unor proceduri documentate care să asigure uniformitatea efectuării acestora și o calitate ridicată și constantă.

(2) Atribuțiile referitoare la controalele și inspecțiile oficiale ale activităților zootehnice se îndeplinesc în general prin utilizarea de metode și tehnici de control adecvate, cum ar fi monitorizarea, supravegherea, verificarea, auditul, inspecția, expertiza, teste și analize de laborator.

Art. 37. — (1) Autoritatea competentă a statului în zootehnie asigură imparțialitatea, calitatea și coerența controalelor și inspecțiilor oficiale la toate nivelurile și pentru toate activitățile zootehnice.

(2) Autoritatea competentă a statului în zootehnie efectuează controale și inspecții oficiale ale activităților zootehnice cu un nivel înalt de transparență, prin publicarea informațiilor pe care le deține în cel mai scurt termen posibil.

(3) Informațiile privind activitățile de control, inspecție oficială și eficacitatea acestora sunt făcute publice.

(4) Autoritatea competentă a statului în zootehnie adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că membrii personalului său nu divulgă informațiile obținute pe parcursul desfășurării atribuțiilor de control și inspecție care, prin natura lor, constituie un secret profesional.

Art. 38. — Autoritatea competentă a statului în zootehnie, în urma controalelor și inspecțiilor oficiale efectuate, elaborează rapoarte de control, care includ o descriere a scopului acestora, metodele aplicate, rezultatele obținute și, după caz, măsurile propuse și dispuse.

Art. 39. — Desfășurarea controalelor și inspecțiilor oficiale ale activităților zootehnice se realizează conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL IX

Răspunderi și sancțiuni

Art. 40. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea administrativă, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 41. — (1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

- a) falsificarea înscrisurilor în certificatele zootehnice sau în alte evidente oficiale;
- b) executarea de lucrări de manipulare genetică la animale fără aprobarea autorității competente a statului în zootehnie;
- c) utilizarea sumelor alocate pentru ameliorarea și conservarea resurselor genetice animale în alte scopuri;
- d) introducerea pe teritoriul României de reproducători și/sau material biologic fără autorizație conform legislației în vigoare.

(2) Infracțiunea prevăzută la alin. (1) lit a) se pedepsește cu închisoare de la unu la 6 ani.

(3) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) se pedepsesc cu închisoare de la 2 luni la 2 ani sau cu amendă penală.

(4) Infracțiunea prevăzută la alin. (1) lit. c) se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

Art. 42. — (1) Constituie contravenții la prezenta lege, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, săvârșirea de către persoanele fizice sau juridice a următoarelor fapte:

- a) producerea de embrioni, material seminal, ouă de incubație pentru hibridi comerciali și ouă de viermi de mătase în afara unităților specializate autorizate în acest scop;
- b) executarea neautorizată a transferului de embrioni sau a însămânțărilor artificiale;
- c) nerespectarea normelor și instrucțiunilor tehnice privind efectuarea montei și asigurarea numărului de reproducători masculi folosiți în stațiuni de montă și puncte de montă naturală;
- d) monta clandestină, care constă în folosirea reproducătorilor masculi neautorizați;
- e) neprezentarea și nedeclararea pentru identificarea și înregistrarea ecvideelor;
- f) înscrierea de date neconforme cu realitatea în registrele genealogice, registrele unice de montă și fătări, buletinele de însămânțare artificială;
- g) nerespectarea normelor tehnice privind efectuarea lucrărilor de selecție;

- h) testarea reproducătorilor în unități neautorizate;
 - i) prestarea serviciilor de comercializare a materialului seminal congelat/conservat pentru însămânțare artificială fără autorizație;
 - j) inexistența documentelor evidentelor zootehnice și a pașaportului, după caz;
 - k) în situația în care operatorii autorizați nu notifică autoritatea competentă a statului în zootehnie cu privire la modificările survenite asupra documentațiilor depuse pentru recunoaștere/autorizare/aprobare;
 - l) împiedicarea inspectorilor în zootehnie să își exercite controlul conform legislației în vigoare, de către un operator;
 - m) refuzul unui operator de a duce la îndeplinire măsurile obligatorii dispuse de inspectorul în zootehnie, la termenele stabilite de acesta;
 - n) când se constată abateri repetate referitoare la înregistrarea și transmiterea datelor de către prestatorii de servicii;
 - o) pășunatul neautorizat sau introducerea animalelor pe pajiști în afara perioadei stabilite pentru pășunat;
 - p) refuzul de către titularii de pajiști de a participa la întocmirea planurilor de exploatare a pajiștilor, împiedicarea sau interzicerea punerii în aplicare a lucrărilor prevăzute în acestea.
- (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:
- a) cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, faptele prevăzute la lit. d), e), j), k), l), m), n), o) și p);
 - b) cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei, faptele prevăzute la lit. c), f), g) și i);
 - c) cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei, faptele prevăzute la lit. a), b) și h);
 - d) cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei, faptele prevăzute la art. 16 alin. (7).

Art. 43. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de structurile centrale și locale cu atribuții în domeniu, aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Sumele provenite din aplicarea amenzilor prevăzute la art. 42 alin. (2) constituie venit la bugetul de stat.

Art. 44. — Prevederile referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 45. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea zootehniei nr. 72/2002, republicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 2 aprilie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din [Constituția României](#), republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 16 ianuarie 2019. Nr. 32.

ANEXĂ

DEFINIȚII

1. Ameliorare — procesul de modificare dirijată a structurii genetice a populațiilor de animale domestice în succesiunea generațiilor, în direcția dorită de crescător
2. Evaluarea genetică — acțiunea de estimare a valorii de ameliorare a animalelor de reproducție
3. Valoare de ameliorare — valoarea estimată a unui reproducător pentru un anumit caracter, dată de performanța proprie și/sau performanțele ascendenților, valoarea medie a performanțelor descendenților și colateralilor, exprimată ca abatere de la media contemporanilor
4. Lucrări de selecție — acțiuni de înregistrare a informațiilor genealogice, de măsurare și înregistrare a performanțelor zootehnice, estimarea valorii de ameliorare a animalelor de reproducție
5. Măsurarea și înregistrarea performanței — măsurarea și înregistrarea performanței fiecărui individ candidat la selecție sau a descendentii sale de către o societate de ameliorare/exploatație de ameliorare recunoscută de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.
6. Rasa — o populație de animale, izolată reproductiv, cu un fond de gene comun, suficient de omogenă pentru a fi considerată diferită de celelalte animale din aceeași specie de către unul sau mai multe grupuri de crescători, care au convenit să înscrie animalele în cauză în registre genealogice, cu detalierea ascendenților lor cunoscuți, în scopul reproducerii caracteristicilor moștenite ale acestora prin reproducție, schimb și selecție în cadrul unui program de ameliorare
7. Rasa pe cale de dispariție — o rasă locală recunoscută de un stat membru sau mai multe state membre ca fiind pe cale de dispariție, adaptată genetic la unul sau mai multe sisteme sau medii de producție

tradiționale în respectivul stat membru sau în mai multe state membre. Statutul de rasă pe cale de dispariție este stabilit din punct de vedere științific de către autoritatea competentă a statului în zootehnie.

8. Linie — o subpopulație stabilă și omogenă din punct de vedere genetic dintr-o anumită rasă

9. Animal de reproducție — animal dintr-o rasă pură sau porc de reproducție hibrid

10. Animal de reproducție de rasă pură - animal care este înscris în secțiunea principală a unui registru genealogic

11. Porc de reproducție hibrid — animal din specia porcină înregistrat într-un registru zootehnic, obținut prin încrucișare intenționată sau utilizat pentru încrucișare deliberată între:

a) porci de reproducție de rasă pură aparținând unor rase sau linii diferite;

b) porci de reproducție care sunt la rândul lor rezultatul unei încrucișări hibride între rase sau linii diferite;

c) porci de reproducție care aparțin uneia dintre categoriile menționate la lit. a) sau b)

12. Material biologic — material seminal, ovule și embrioni colectați sau produși de la animale de reproducție în scopul reproducției asistate

13. Însămânțarea artificială — procedeu tehnic de depunere a materialului seminal în aparatul genital femeii în vederea fecundării

14. Material seminal congelat— material seminal recoltat, controlat, prelucrat și conservat prin congelare, în scopul menținerii capacității fecundante și utilizării lui în biotehnologia însămânțărilor artificiale

15. Transfer de embrioni— biotehnologie de reproducție care constă în implantarea în uterul unei femele a unui embrion recoltat de la altă femelă, nominalizată ca mamă de tați

16. Embrion — primul stadiu de dezvoltare a unui organism viu, de la fecundarea ovulului până la formarea organelor

17. Operator—orice persoană fizică sau juridică: societățile de ameliorare, exploatațiile de ameliorare, părțile terțe desemnate de societățile de ameliorare sau exploatațiile de ameliorare, centrele de colectare și de depozitare a materialului seminal, centrele de depozitare a embrionilor, echipele de colectare sau producție a embrionilor, crescătorii

18. Societate de ameliorare — orice asociație de crescători, organizație de ameliorare sau organism public recunoscut de autoritatea competentă a statului în zootehnie în scopul desfășurării unui program de ameliorare cu animale de reproducție de rasă pură înscrise în registrul genealogic înființat sau menținut de aceasta, inclusiv pentru alte specii de interes zootehnic

19. Exploatație de ameliorare — orice asociație de crescători, organizație de ameliorare, exploatație/întreprindere privată care desfășoară activități într-un sistem de producție închis sau organism

public recunoscut de către autoritatea competentă în zootehnie în scopul desfășurării unui program de ameliorare cu porci de reproducție hibridi înregistrați în registrul zootehnic condus sau înființat de aceasta

20. Organism de ameliorare — orice asociație de crescători, organizație de ameliorare, exploatație privată, organizație de creștere a animalelor sau serviciu oficial dintr-o țară terță care, în ceea ce privește animalele de reproducție de rasă pură din speciile: bovine, ovine, caprine, ecvidee, suine sau porci de reproducție hibridi, a fost acceptat de către țara terță în cauză în legătură cu introducerea în Uniunea Europeană de animale de reproducție pentru reproducție

21. Asociație/Organizație de crescători — orice formă asociativă, legal constituită, ai cărei membri dețin animale sau alte specii de interes zootehnic înregistrate în Registrul național al exploatațiilor, în Sistemul de identificare și înregistrare a ecvideelor, în Registrul agricol și/sau în altă bază de date națională, recunoscută de către autoritatea competentă, a statului în zootehnie

22. Crescător— orice deținător de animale sau alte specii de interes zootehnic, indiferent de forma juridică de organizare, care are animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor, în Sistemul de identificare și înregistrare a ecvideelor, în Registrul agricol și/sau în altă bază de date de interes național recunoscută de către autoritatea competentă a statului în zootehnie

23. Întreprindere/Exploatație privată care își desfășoară activitatea într-un sistem de producție închis — Întreprindere privată care desfășoară un program de ameliorare la care fie nu participă crescători, fie numărul lor este limitat și au obligații față de întreprinderea privată de a accepta să se aprovizioneze cu porci de reproducție hibridi de la aceasta sau să furnizeze porci de reproducție hibridi acesteia

24. Autoritatea competentă a statului în zootehnie — Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”, recunoscută de Uniunea Europeană pentru transpunerea și implementarea legislației europene privind domeniul său de activitate, autoritate cu reprezentare la nivel național prin structurile sale teritoriale

25. Program de ameliorare — un set de acțiuni sistematice care include înregistrarea performanțelor, selecția, reproducția și schimburile de animale de reproducție și de material biologic provenit de la acestea, concepute și puse în aplicare cu scopul de a menține sau îmbunătăți caracteristicile fenotipice și genotipice dorite ale populației de reproducție țintă

26. Regstru genealogic — orice regstru, arhivă sau suport de date pentru animale din speciile: bovine, ovine, caprine, suine, ecvidee, care este condus de o societate de ameliorare

27. Regstru zootehnic — orice arhivă sau suport de date care este condus de o exploatație de ameliorare sau de un organism de ameliorare

28. Evidențe zootehnice — orice arhivă sau suport de date, cu indicarea detaliilor privind ascendenții cunoscute, în cazul altor specii de interes zootehnic

29. Certificat zootehnic — certificat de reproducție, atestat sau documentație comercială eliberată pe hârtie sau în format electronic pentru animalele de reproducție și materialul biologic provenit de la acestea, care oferă informații privind pedigriul, identificarea și, dacă sunt disponibile, rezultatele testării

performanței sau ale evaluării genetice

30. Baza națională de date — platformă pentru stocarea și gestionarea tuturor informațiilor din domeniul de activitate al autorității competente a statului în zootehnie

31. Conservarea in situ — conservarea materialului genetic al animalelor în condițiile în care acestea există în ecosisteme și habitate naturale

32. Conservarea ex situ — conservarea materialului genetic în afara ecosistemului său natural, oferind o asigurare de rezervă împotriva pierderilor resurselor genetice animale

33. Centru de colectare a materialului seminal — unitate autorizată și controlată oficial, situată pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe, în care se produce material seminal destinat însămânțării artificiale

34. Centru de depozitare a materialului seminal — unitate autorizată și controlată oficial, situată pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe, în care se depozitează material seminal congelat destinat însămânțării artificiale

35. Montă naturală autorizată — Împerecherea masculului autorizat cu femele în condiții fiziologice naturale

36. Stațiuni de montă — unități zootehnice autorizate ale consiliilor locale de pe raza tuturor unităților administrativ-teritoriale, care asigură adăpostirea și îngrijirea reproducătorilor masculi autorizați, precum și reproducția la speciile: bovine, ovine, caprine, suine și ecvidee, prin montă naturală, cu reproducători de mare valoare zootehnică

37. Puncte de montă — unități zootehnice autorizate care funcționează la adresa crescătorilor de reproducători, acolo unde numărul femelelor de reproducție nu justifică funcționarea stațiilor de montă

38. Prestator de servicii — orice persoană fizică/juridică, ce prestează un serviciu în schimbul unei remunerații

39. Reproducător utilizat pentru însămânțare artificială — reproducător selecționat prin programe de ameliorare și exploatat în centrul de colectare

40. Reproducător autorizat pentru montă naturală — reproducător exploatat în stațiunea de montă sau în punctul de montă, autorizat de autoritatea competentă a statului în zootehnie

41. Control — verificarea prin examinarea și analizarea dovezilor obiective a respectării cerințelor specifice

42. Inspecție — examinarea oricărui aspect legat de activitățile zootehnice pentru a verifica respectarea cerințelor legislației în vigoare

43. Alte activități oficiale — orice activitate, alta decât un control oficial, care este efectuată de autoritățile

competente ale statului în conformitate cu prevederile prezentei legi

44. Introducerea în Uniunea Europeană — acțiunea de a introduce animale de reproducție și material biologic provenit de la acestea în unul dintre teritoriile Uniunii Europene, cu excepția tranzitului

45. Comerț — acțiunea de cumpărare, vânzare, schimb sau dobândire în alt mod sau punere pe piață a animalelor sau a materialului biologic provenit de la acestea în cadrul Uniunii Europene, inclusiv în cadrul unui stat membru

46. Schimb intracomunitar— operațiuni derulate între două state membre pe teritoriul Uniunii Europene

47. Hrană sau furaje pentru animale — orice substanță sau produs, inclusiv aditivii, indiferent dacă sunt prelucrate, parțial prelucrate sau neprelucrate, destinate utilizării ca hrănire pe cale orală a animalelor

43 Furaj combinat— un amestec de cel puțin două materii prime pentru furaje, cu sau fără aditivi pentru hrana animalelor, destinat hrănirii animalelor pe cale orală, sub forma de furaj complet sau complementar

49. Furaj complet — un furaj combinat care datorită compoziției sale este suficient pentru o rație zilnică

50. Furaj complementar— un furaj combinat cu un conținut ridicat de anumite substanțe, dar care datorită compoziției sale este suficient pentru o rație zilnică numai dacă este folosit în combinație cu alte furaje

51. Materii prime pentru furaje — Înseamnă produse de origine vegetală sau animală, al căror scop principal este să răspundă nevoilor nutriționale ale animalelor, în starea lor naturală, proaspete sau conservate, și produse derivate din prelucrarea lor industrială, precum și substanțe organice și anorganice care conțin sau nu aditivi pentru hrana animalelor, destinate hrănirii animalelor pe cale orală, fie direct ca atare, fie după prelucrare sau pentru prepararea furajelor combinate ori ca suport pentru preamestecuri

LegeAZ.net